

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/18/2017
Identifikačné číslo spisu: 9017200103
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9017200103.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a z členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: O., s trvalým pobytom Q., zastúpeného VRBA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Sliezska 9, Bratislava, IČO: 35 918 225, proti žalovanému: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35 937 874, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 10.09.2015 v spojení s oznámením z 05.08.2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/113/2015-51 z 23. novembra 2016, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/113/2015-51 z 23. novembra 2016 m e n í tak, že oznámenie žalovaného o výsledku ročného zúčtovania - neakceptácia nesúhlasného stanoviska z 10.09.2015 v spojení s oznámením žalovaného o výsledku ročného zúčtovania č. 1503342918 z 05.08.2015

z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobca m á proti žalovanému p r á v o na úplnú náhradu trov kasačného konania a trov konania pred správnym súdom.

Odôvodnenie

1.
Rozhodnutie správneho súdu

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č. k. 20S/113/2015-51 z 23. novembra 2016 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 10.09.2015 v spojení s oznámením z 05.08.2015. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania krajský súd nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd uviedol, že oznámenia, ktoré žalobca v žalobe označil za

nezákonné a žiadal ich preskúmať, považoval správny súd v zmysle § 3 ods. 1 písm. b/ SSP za správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý podlieha súdnemu prieskumu.

3. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu mal správny súd preukázané, že žalovaný oznámením z 05.08.2015 č. 1503342918 oznámil žalobcovi na základe vykonaného ročného zúčtovania poistného na verejné zdravotné poistenie za rok 2014 výsledok zúčtovania, ktorý bol vypočítaný v tabuľke „Prehľad údajov pre výpočet RZ“ a z ktorého vyplynulo, že preplatok po zdanení je vo výške 2.246,68 eur. Z dôvodu oprávnenia podať proti tomuto oznámeniu nesúhlasné stanovisko žalobca reagoval, nesúhlasné stanovisko podal, na základe ktorého mu žalovaná podaním z 10.09.2015 oznámila, že výška preplatku ako bola stanovená v oznámení z 05.08.2015, č. 1503342918, je správna. Podiely zo zisku (dividendy) vytvorené do roku 2003 boli zahrnuté v daňovom priznaní do § 8 podľa § 10b ods. 1 písm. e/ zákona č. 580/2004 Z. z. sú považované za zárobkovú činnosť a preto sú súčasťou vymeriavacieho základu pre výpočet zdravotného poistenia v rámci ročného zúčtovania.

4. Správny súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, ku ktorému zdôraznil, že žalobca ako daňovník mal príjmy podľa § 8 zákona č. 595/2003 Z. z., čo preukazuje i jeho daňové priznanie podané z dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2014, keď v oddiele VIII v riadku 12 ako iné príjmy uviedol práve vyplatené dividendy so ziskom spoločnosti SLOVINTEGRA a.s., Bratislava, ktorú skutočnosť táto spoločnosť potvrdila i podaním zo 07.09.2015, ktoré je súčasťou administratívneho spisu. Príjmy zahrnuté v daňovom priznaní za rok 2014 do § 8 zákona č. 595/2003 Z. z. sú tak príjmami, ktoré majú byť zahrnuté do vymeriavacieho základu v ročnom zúčtovaní, pretože sa jedná o zárobkovú činnosť podľa § 10b ods. 1 písm. d/ zákona č. 580/2004 Z. z., a to s odkazom na § 13 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z. z. Z uvedených ustanovení vyplýva, že podiely zo zisku vytvoreného do roku 2003, čo je pred účinnosťou zákona č. 595/2003 Z. z. sa zdaňujú, nie sú príjmami, ktoré sa nezdaňujú a teda sa nejedná o plenia, ktoré nie sú zdaňované, čo je v súlade s § 52 ods. 24 zákona č. 595/2003 Z. z., ktorým sú upravené spoločné prechodné a záverečné ustanovenia zákona o dani z príjmov, ide o zárobkovú činnosť a majú byť zahrnuté do vymeriavacieho základu pre ročné zúčtovanie a tak z hľadiska platenia poistného na verejné zdravotné poistenie bol žalobca i v spojení s § 36 ods. 12 zákona č. 580/2004 Z. z. povinný platiť poistné na verejné zdravotné poistenie za dividendy vyplatené zo zisku, ktorý bol dosiahnutý po účinnosti uvedeného zákona.

5. S poukazom na vyššie uvedené správny súd žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

6. K odkazu a požiadavke žalobcu na aplikovanie ustálenej konštantnej judikatúry, za ktorú označil rozhodnutie súdu prvej inštancie a následne odvolacieho súdu nepovažuje správny súd za judikatúru, ktorá je preň záväzná a kedy by sa konajúci súd odchýlil od záväzného názoru vyslovenom najvyššou súdnou autoritou, pretože za také rozhodnutie je možné považovať také rozhodnutie, ktoré je publikované v zbierke stanovísk NS SR a bolo odsúhlasené príslušným kolégiom v rámci pripomienkovaného konania, resp. ide o právny názor, ktorý bol opakovane potvrdený viacerými rozhodnutiami NS SR. Nemožno za ustálenú judikatúru označiť názor vyslovený jedným odvolacím senátom i keď v podobnej veci.

7. V závere správny súd uviedol, že prijatie inej právnej úpravy aká jej prijatiu predchádzala, nemožno považovať za porušenie ústavných práv, konkrétne článku 12 ods. 1 prvá veta Ústavy SR, pretože inak by to znamenalo, že zmena každej právnej normy by znamenala porušenie ústavných práv.

8. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP, keď žalobca bol v konaní neúspešný, preto mu náhradu trov konania podľa § 167 SSP nebolo možné priznať a žalovaný dôvodnosť a právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania nepreukázal.

2.

Kasačná sťažnosť

9. Žalobca podal prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote proti rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok správneho

súdu tak, že napadnuté rozhodnutia žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca zároveň žiadal priznať mu náhradu trov konania na správnom súde, ako aj náhradu trov kasačného konania.

10. V kasačnej sťažnosti žalobca uviedol, že kasačnú sťažnosť podáva z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, teda, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný vydal dňa 05.08.2015 Oznámenie o výsledku ročného zúčtovania č. 1503342918 (ďalej ako „Oznámenie I“), ktorým rozhodol o preplatku žalobcu na zdravotnom poistení za rok 2014 vo výške 2.773,67 eur, ktorý mal byť po zdanení zaplatený na účet žalobcu vo výške 2.246,68 eur.

12. Dňa 07.09.2015 podal žalobca proti Oznámeniu I opravný prostriedok - nesúhlasné stanovisko nazvané „Námietky proti výsledku RZ č. 1503342918 vo výške 2.246,68 eur“, kde uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím o výške preplatku určenej žalovaným v Oznámení I, nakoľko od celkového preplatku žalovaný v rozpore so zákonom odpočítal údajný nedoplatok vo výške 2.948,40 eur ako ním stanovený odvod z dividend zo zisku dosiahnutého do konca roka 2003. Uvedenú skutočnosť žalobca preukázal k nesúhlasnému stanovisku pripojeným potvrdením spoločnosti SLOVINTEGRA a.s. k vyplatenej dividende v sume 21.060,00 eur zo ziskov vytvorených pred 31.12.2003, ktorá bola žalobcovi poukázaná dňa 09.12.2014.

13. Žalovaný vydal dňa 10.09.2015 Oznámenie o výsledku ročného zúčtovania - neakceptácia nesúhlasného stanoviska, doručené žalobcovi dňa 18.09.2015 (ďalej ako „Oznámenie II“), ktorým žalovaný potvrdil pôvodne vyčíslený preplatok vo výške 2.246,68 eur (po zdanení), pričom argumentoval, že dividendy zo zisku vytvoreného do konca roku 2003 podľa ustanovenia § 10 ods. 1 písm. e/ zákona č. 580/2004 Z. z. podliehajú odvodom na zdravotné poistenie a sú súčasťou vymeriavacieho základu pre výpočet zdravotného poistenia v rámci ročného zúčtovania.

14. Rozhodnutie žalovaného, ako správneho orgánu, v podobe Oznámenia II, ktorým žalovaný potvrdil Oznámenie I, vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, tým, že v Oznámení I a následne aj v Oznámení II žalovaný určil poistné na verejné zdravotné poistenie vo vzťahu k dividendám vyplácaným zo zisku dosiahnutého v účtovnom období do 31.12.2003 a uvedené poistné odpočítal od (započítal s) celkového vypočítaného preplatku, čo zakladá nezákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného. Uvedený výpočet poistného z dividend je v rozpore s ustanovením § 36 ods. 12 zákona č. 580/2004 Z. z., podľa ktorého povinnosť platiť poistné na verejné zdravotné poistenie sa vzťahuje na dividendy vyplácané zo zisku dosiahnutého v účtovnom období, ktoré sa začalo po účinnosti tohto zákona. Predmetný zákon nadobudol účinnosť 01.01.2005 a preto povinnosť platiť poistné sa nevzťahuje na dividendy vyplácané zo zisku dosiahnutého v účtovnom období pred 31.12.2003, ktoré predchádza začiatok jeho účinnosti.

15. Žalovaným prezentovaný výklad právnej úpravy platenia odvodov z dividend je nesprávny a bol opakovane vyvrátený súdnou praxou (rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3S/51/2013, rozhodnutie Krajského súdu Nitra sp. zn. 11S/378/2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžso/6/2014), kde súdy toto tvrdenie príslušnej zdravotnej poisťovne nebrali do úvahy, nakoľko nemá oporu v zákone (ide pritom o prípady, ktoré sú skutkovo úplne identické v merite veci s prípadom, ktorý je predmetom konania. V súlade s odôvodnením uvedených rozhodnutí má žalobca za to, že v režime podľa zákona č. 273/1994 Z. z. neexistovala povinnosť platiť z príjmov z kapitálového majetku odvody. Odvodom na zdravotné poistenie teda v roku, v ktorom bol dosiahnutý zisk, z ktorého bola žalobcovi vyplatená dividenda, nepodliehali príjmy z kapitálového majetku a na tejto skutočnosti nič nemení ani fakt, že tieto podiely na zisku boli vyplatené až roku 2011. V prípade iného posúdenia by došlo k rozdielnemu posúdeniu v závislosti od okamihu vyplatenia dividendy, čo by bolo zrejším porušením rovnosti účastníkov pred zákonom (čl. 12 ods. 1. veta prvá Ústavy Slovenskej republiky), ako to vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžso/6/2014, čo je neprípustné.

16. Právna konštrukcia, ktorú zastáva žalovaný, by bola v rozpore s právnou úpravou platnou v roku, v ktorom bol dosiahnutý zisk, z ktorého bola žalobcovi vyplatená dividenda, a jednak by bola i retroaktívna, čo potvrdzuje i znenie ustanovenia § 36 ods. 12 zákona č. 580/2004 Z. z., ktoré svoje účinky upravuje iba do budúcnosti a neuvádza, že by sa malo vzťahovať i do minulosti.

17. Žalobca dal do pozornosti, že žalovaný v Oznámení II výslovne označil dividendy zo zisku vytvoreného do konca roku 2003 za dividendy a za príjem podľa § 10 ods. 1 písm. e/ zákona č. 580/2004 Z. z. s tým, že tento tvorí vymeriavací základ podľa § 13 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z., hoci v svojej následnej argumentácii v rámci konania tvrdí, že sa o dividendy nejedná a že ide o príjem podľa § 10 ods. 1 písm. d/ zákona č. 580/2004 Z.z. a tvorí vymeriavací základ podľa § 13 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z. z. Správny súd sa týmto zásadným rozporom a zmätočnosťou vôbec nezaoberal ani sa s ním nevysporiadal a mechanicky a bez akejkoľvek analýzy a posúdenia prevzal nesprávne, rozporné a zmätočné argumenty žalovaného.

18. Žalobca poukázal na zásadu legitímnych očakávaní, že spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a na princíp právnej istoty tak, ako na ňu kladie dôraz judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky a európskych súdnych autorít. Ak bol k určitej právnej otázke vyslovený právny názor v stanovisku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sú všetky súdy všeobecných súdov, vrátane samotného Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, povinné pri svojom rozhodovaní z neho vychádzať, lebo stanovisko je pre ne záväzné. Vyplýva to z postavenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý ex lege sleduje a vyhodnocuje právoplatné rozhodnutia súdov v civilnom konaní a na ich základe, v záujme jednotného rozhodovania súdov, zaujíma stanoviská k ich rozhodovacej činnosti vo veciach určitého druhu alebo charakteru, a tak predurčuje ich následný postup aj v iných obdobných veciach (uplatňuje sa záväznosť súdnej judikatúry erga omnes).

19. Názor žalovaného na výklad právnych predpisov nemôže byť podľa žalobcu dôvodom na to, aby krajský súd a ani Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý sa problematike dôkladne venoval a už v minulosti vyvrátil tvrdenia žalovaného, rozhodol v skutkovo identickom prípade inak, čo by predstavovalo porušenie princípu právnej istoty a legitímnych očakávaní.

20. Z hľadiska výkladu hmotného práva, ktoré prezentoval žalovaný vo vyjadrení zo 17.12.2015 žalobca poukázal tiež na nesprávnosť záverov žalovaného. Žalovaný vo vyjadrení stavia svoju argumentáciu na domnienke, že dividendou v zmysle ustanovenia § 36 ods. 12 zákona č. 580/2004 Z. z., sa nemyslí akákoľvek dividenda, ale len dividenda citovaná v legislatívnej skratke uvedenej vo vyjadrení žalovaného. Žalovaný ignoroval skutočnosť, že posúdením tejto otázky sa nevyhnutne musel zaoberať ako Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní evidovanom pod sp. zn. 10Sžso/6/2014, tak aj Krajský súd Prešov v konaní evidovanom pod sp. zn. 3S/51/2013 alebo Krajský súd Nitra v konaní evidovanom pod sp. zn. 11S/378/2013.

21. Dôvodom, pre ktorý sa ako Najvyšší súd Slovenskej republiky tak ani krajské súdy nestotožňujú s touto analýzou žalovaného a prečo sa žalovaný v danej analýze mylí je ten, že ním prezentovaný výklad pojmu dividenda je striktno formalistický, účelový a odporujúci zmyslu zákona.

22. V tejto súvislosti žalobca poukázal na skutočnosť, že zmysel zákona č. 580/2004 Z. z. je možné dôvodiť aj z dôvodovej správy k zákonu č. 499/2010 Z. z., ktorou boli predmetné odvody z kapitálového majetku do právneho poriadku zavedené, ktorá úplne jasne uvádza, že zmyslom zákona je zaviesť „nového platiteľa“ vo vzťahu k plateniu odvodov z dividend. Nesprávnym a formalistickým je preto žalovaného výklad trvajúci na tom, že povinnosť platiť odvody z dividend už do účinnosti zákona existovala, len zákon tieto dividendy dividendami nenazýval. Citovaná dôvodová správa jasne konštatuje, že povinnosť platiť odvody z akýkoľvek a akokoľvek pomenovaných dividend má byť od účinnosti zákona č. 499/2010 Z. z. v právnom poriadku nówum.

23. Žalovaným aplikovaný formalizmus pri výklade pojmu dividenda Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní evidovanom pod sp. zn. 10Sžso/6/2014, ako aj Krajský súd Prešov v konaní evidovanom pod

sp. zn. 3S/51/2013 alebo Krajský súd Nitra v konaní evidovanom pod sp. zn. 11S/378/2013 odmietli najmä z dôvodu, že takýto formalizmus je dlhoročnou súdnou praxou odmietaný. Ústavný súd Slovenskej republiky v svojom relatívne nedávnom rozhodnutí, v súlade so svojou konštantnou praxou, odmietol formalizmus v interpretácii práva a skonštatoval, že v jeho dôsledku je rozhodnutie aj arbitrárne a porušuje práva. Podľa názoru Ústavného súdu Českej republiky nemožno tolerovať formalistický postup, ktorým sa za použitia sofistikovanej argumentácie odôvodňuje zrejma nespravodlivosť. Všeobecný súd podľa jeho názoru nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale sa od neho môže a musí odchýliť, pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku ako významovom celku. Povinnosť súdov vyhľadávať právo neznamena len vyhľadávať priame a výslovné pokyny v zákonomnom texte, ale tiež povinnosť zisťovať a formulovať, čo je konkrétnym právom aj tam, kde ide o interpretáciu abstraktných noriem a ústavných zásad. Uvedenú zásadu zákazu formalistického výkladu práva zdôrazňuje aj Európsky súd pre ľudské práva, ako tomu bolo v jeho nedávnom rozhodnutí.

24. História a systematické súvislosti vzniku legislatívy týkajúcej sa platenia odvodov z kapitálového majetku vrátane dividend, v súlade s úpravou dôvodovej správy k zákonu č. 499/2010 Z. z. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 10Sžo/6/2014 jasne vysvetlil keď konštatoval, že „platba zdravotných odvodov za rok 2011 z podielu na zisku z roku 2002 len preto, že k ich vyplateniu došlo až v roku 2011, by bola zrejším porušením rovnosti účastníkov pred zákonom (čl. 12 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky). V roku 2002, resp. v roku 2003 sa na zdanenie a zdravotné odvody vzťahoval zákon č. 366/1999 Z. z. o dani z príjmov a zákon č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní. Podľa posledne menovaného zákona účinného do 31. decembra 2004, bol vymeriavacím základom na určenie poistného pre ostatných poistencov úhrn príjmov, ktorý podlieha dani z príjmov. Príjmom (na ktorý odkazovalo ustanovenie § 13 ods. 1 písm. a/ zákona č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení cez poznámku 13a, rozhodujúce pre výpočet vymeriavacieho základu poistného na zdravotné poistenie) sa však rozumeli podľa vtedy platného zákona o dani z príjmov (zákon č. 286/1992 Zb.) a jeho § 3 ods. 1 písm. a/ len príjmy zo závislej činnosti a funkčné požitky, nie však príjmy z kapitálového majetku. Odvodom na zdravotné poistenie teda v roku 2002 nepodliehali príjmy z kapitálového majetku. Z dôvodu uvedeného historického kontextu a systematiky vzniku predmetných zákonov Najvyšší súd jednoznačne a úplne správne odmietol žalovaným prezentovaný mylný a súdnou praxou odmietaný formalistický výklad zákonných ustanovení, tak ako ich žalovaný prezentoval vo vyjadrení.

25. Vyššie uvedenou argumentáciou žalobcu sa správny súd vôbec nezaoberal, ani sa s ňou žiadnym spôsobom nevysporiadal a priklonil sa k nesprávnemu právnemu posúdeniu zo strany žalovaného, ktorého nesprávnosť je z vyššie uvedených dôvodov celkom zjavná.

26. Pokiaľ ide o žalovaným uvádzanú polemiku ohľadne porušenia zákazu rovnosti, mal žalobca za to, že táto je založená na právne nesprávnom, účelovom a so súdnou praxou najvyšších súdnych autorít odmietanou formalistickou koncepciou výkladu zákona, ktorá ignoruje účel, historický kontext a zmysel zákona. Tento nesprávny výklad si osvojil tiež správny súd, ktorý navyše rovnako ako žalovaný odkazuje na nesúvisiace rozhodnutie Ústavného súdu PL. ÚS 16/08 zo 7. mája 2008, ktoré pojednáva o skutkovo a právne úplne odlišnej veci.

27. O skutočnosti, že správny súd sa vecou zrejme dostatočne nezaoberal a túto neanalyzoval, ale mechanicky prijal tvrdenia žalovaného, svedčí podľa žalobcu aj to, že v odôvodnení rozsudku správny súd uviedol, že od 01.01.2011 bola do zákona č. 580/2004 Z. z. opäť zavedená povinnosť platiť poistné aj z príjmov zdaňovaných podľa § 8 zákona č. 595/2003 Z. z. Uvedené je podľa žalobcu nesprávne, keď povinnosť platiť poistné z dividend je novum zavedené zákonom č. 580/2004 Z. z. od 01.01.2011, ktoré sa navyše nemôže vzťahovať na dividendy zo zisku dosiahnutého pred 31.12.2003.

3.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

28. K podanej kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

29. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že ustanovenie § 10b ods. 1 písm. e/ zákona č. 580/2004 Z. z. sa vzťahuje na dividendy v zmysle zákonodarcom zavedeného pojmu, t. j. len na príjmy podľa § 3 ods. 2 písm. c/ a podľa § 5 ods. 7 písm. e/ zákona č. 595/2003 Z. z. a nie príjmy zdaňované podľa § 8 zákona č. 595/2003 Z. z.

30. Podiely zo zisku vytvoreného do roku 2003 ako vyplýva z vyššie uvedeného pod príjmy v zmysle § 3 ods. 2 písm. c/ a podľa § 5 ods. 7 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z. z. nespádajú, ale tieto príjmy sú z daňového hľadiska posudzované ako príjmy podľa § 8 zákona č. 595/2003 Z. z., a teda sa považujú za zárobkovú činnosť podľa § 10b ods. 1 písm. d/ zákona č. 580/2004 Z. z.

31. Takéto podiely zo zisku vytvoreného do roku 2003, ktoré však boli vyplatené až v roku 2014 boli žalobcovi zúčtované v ročnom zúčtovaní poisťného na verejné zdravotné poistenie za rok 2014, a to ako príjmy, ktoré spadajú pod vymeriavací základ podľa § 13 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z. z., čo bolo vyslovene uvedené aj v Oznamení o výsledku ročného zúčtovania č. 1503342918 (položka č. 6 v tabuľke č. 1).

32. Z § 52 ods. 24 zákona č. 595/2003 Z. z., ktoré sa má vzťahovať len na podiely zo zisku zo zdaňovacieho obdobia po 01.01.2004 (t. j. len na podiely zo zisku vykázané za zdaňovacie obdobie po nadobudnutí účinnosti zákona č. 595/2003 Z. z.) podľa žalovaného vyplýva, že podiely zo zisku z účtovného obdobia do roku 2003 podliehali v roku 2014 (t. j. aj po nadobudnutí účinnosti zákona č. 595/2003 Z. z.) naďalej daňovej povinnosti ako tzv. ostatné príjmy (§ 8 zákona č. 595/2003 Z. z.), a teda vstupujú aj do vymeriavacieho základu na zdravotné poistenie.

33. Podľa názoru žalovaného je pre posúdenie daného prípadu irelevantné, že zákon č. 273/1994 Z. z. nezakladal povinnosť poisťenca uhrádzať poisťné aj z takýchto príjmov. Pri určovaní povinnosti uhrádzať poisťné na verejné zdravotné poistenie je potrebné postupovať v súlade s platnými právnymi predpismi, t. j. v danom prípade podľa zákona č. 580/2004 Z. z., ktorý stanovuje, že z príjmov zdaňovaných podľa § 8 zákona č. 595/2003 Z. z. (a teda aj z príjmov z podielov zo zisku z účtovného obdobia do 31.12.2003, ktoré v prípade, že boli vyplatené v roku 2014 sú považované za príjmy zdaňované podľa § 8 zákona č. 595/2003 Z. z.) je poisťenec/platiteľ povinný uhrádzať poisťné. Podiely zo zisku z účtovného obdobia do roku 2003, ktoré boli vyplatené v roku 2014 sú zdaňované podľa § 8 zákona č. 595/2003 Z. z., nie sú považované za príjmy oslobodené od dane, a teda sa na ne ustanovenie § 3 ods. 2 písm. c/ zákona č. 595/2003 Z. z. ani ustanovenie § 36 ods. 12 zákona č. 580/2004 Z. z. nevzťahuje a z uvedeného dôvodu majú vstúpiť aj do vymeriavacieho základu na zdravotné poistenie podľa § 13 ods.7 zákona č. 580/2004 Z. z.

34. Čo sa týka názoru žalobcu vychádzajúceho z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžso/6/2014, že zahrnutím príjmu z podielov zo zisku vykázaného za zdaňovacie obdobie do roku 2003 do vymeriavacieho základu by došlo k porušeniu zásady rovnosti pred zákonom v zmysle čl. 12 ods. 1 prvá veta Ústavy SR, žalovaný poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 16/08 zo 07.05.2008. Podľa názoru žalobcu v danom prípade nemožno hovoriť o porušení zásady rovnosti pred zákonom, nakoľko podiely zo zisku do roku 2003 boli zdaňované aj podľa zákona č. 366/1999 Z. z. o dani z príjmov a naďalej sú zdaňované aj podľa zákona č. 595/2003 Z. z. Výklad, ktorý prezentuje žalobca by potom znamenal, že akákoľvek úprava právnej normy, ktorá by upravovala, resp. zavádzala nejaký inštitút rozdielne od predchádzajúcej právnej úpravy by automaticky znamenala porušenie zásady rovnosti pred zákonom v zmysle Ústavy Slovenskej republiky.

4.

Právny názor kasačného súdu

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 Správneho súdneho poriadku a § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 Správneho súdneho poriadku), boli splnené podmienky podľa § 449 Správneho súdneho poriadku a kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti podľa § 440 Správneho súdneho poriadku, § 441 Správneho súdneho poriadku a § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, a po neverejnej porade senátu (§ 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

36. Podľa § 3 ods. 2 písm. e/ zákona č. 595/2003 Z. z., v znení účinnom k 31.12.2014, predmetom dane nie je daň z pridanej hodnoty uplatnená v cene tovaru alebo služby, ak ide o platiteľa tejto dane.

37. Podľa § 52 ods. 24 zákona č. 595/2003 Z. z., v znení účinnom k 31.12.2014, ustanovenie § 3 ods. 2 písm. c/ a § 12 ods. 7 písm. c/, podľa ktorého uvedené plnenia nie sú zdaňované, sa použije na podiely na zisku vykázanom za zdaňovacie obdobie po nadobudnutí účinnosti tohto zákona, na vyrovnacie podiely a na podiely na likvidačnom zostatku, na vyplatenie ktorých vznikol nárok po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. Ak podiel na zisku vykázanom za zdaňovacie obdobia do 31. decembra 2003 plyní od 1. apríla 2004 daňovníkovi s obmedzenou daňovou povinnosťou, je príjmom zo zdroja na území Slovenskej republiky zdaňovaným daňou vyberanou zrážkou (§ 43); tento príjem nie je predmetom dane, ak plyní daňovníkovi so sídlom v členskom štáte Európskej únie, ktorý má v čase výplaty, poukázania alebo pripísania takého príjmu v jeho prospech aspoň 25% priamy podiel na základnom imaní subjektu, od ktorého mu takýto príjem plyní. Ak podiel na zisku vykázanom za zdaňovacie obdobia do 31. decembra 2003 plyní daňovníkovi s neobmedzenou daňovou povinnosťou od subjektu, ktorý má sídlo v inom členskom štáte Európskej únie, a tento daňovník má v čase výplaty, poukázania alebo pripísania takého príjmu v jeho prospech aspoň 25% priamy podiel na základnom imaní subjektu, od ktorého mu takýto príjem plyní, tento príjem odo dňa nadobudnutia účinnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii nie je predmetom dane.

38. Podľa § 36 ods. 12 zákona č. 580/2004 Z. z., v znení k 31.12.2014, povinnosť platiť poisťné na verejné zdravotné poisťenie sa vzťahuje na dividendy vyplácané zo zisku dosiahnutého v účtovnom období, ktoré sa začalo po účinnosti tohto zákona.

39. Podľa § 13 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z., v znení účinnom k 31.12.2014, zamestnanec, samostatne zárobkovo činná osoba, poisťenec podľa § 11 ods. 2 alebo poisťenec štátu podľa § 11 ods. 7, ktorý má príjem zo zárobkovej činnosti podľa § 10b ods. 1 písm. e/ (ďalej len „poisťenec, ktorý má príjem z dividend“) má povinnosť platiť poisťné aj z tohto príjmu. Vymeriavací základ pre odvod poisťného z tohto príjmu je suma vyplatená v kalendárnom roku zo zárobkovej činnosti podľa § 10b ods. 1 písm. e/.

40. Podľa § 13 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z. z., v znení účinnom k 31.12.2014, zamestnanec, samostatne zárobkovo činná osoba, poisťenec podľa § 11 ods. 2 alebo poisťenec štátu podľa § 11 ods. 7, ktorý má príjem zo zárobkovej činnosti podľa § 10b ods. 1 písm. c/ a d/, má povinnosť platiť poisťné aj z týchto príjmov. Vymeriavací základ pre odvod poisťného z týchto príjmov je vo výške základu dane z príjmu fyzických osôb podľa osobitného predpisu dosiahnutý v rozhodujúcom období.

41. Podľa § 10b ods. 1 zákona č. 580/2004 Z. z., v znení účinnom k 31.12.2014, zárobková činnosť podľa tohto zákona je, ak osobitný predpis (16h) alebo medzinárodná zmluva, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, neustanovuje inak, činnosť vyplývajúca z právneho vzťahu, ktorý zakladá a) právo na príjem zo závislej činnosti podľa osobitného predpisu (18) okrem príjmov z dohody o brigádnickej práci študentov, dohody o vykonaní práce poberateľov výsluhového dôchodku z výsluhového zabezpečenia policajtov a vojakov, ak dovърšili dôchodkový vek podľa osobitného predpisu, (8ab) poberateľov invalidného výsluhového dôchodku z výsluhového zabezpečenia policajtov a vojakov, poberateľov starobného dôchodku alebo poberateľov invalidného dôchodku, dohody o pracovnej činnosti poberateľov výsluhového dôchodku z výsluhového zabezpečenia policajtov a vojakov, ak dovърšili dôchodkový vek podľa osobitného predpisu, (8ab) poberateľov invalidného výsluhového dôchodku z výsluhového zabezpečenia policajtov a vojakov, poberateľov starobného dôchodku alebo poberateľov invalidného dôchodku, odchodného, výsluhového príspevku alebo rekreačnej starostlivosti podľa osobitného predpisu, b) dosahovanie príjmu z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu okrem príjmu z výkonu činnosti osobného asistenta, c) dosahovanie príjmu z kapitálového majetku podľa osobitného predpisu, d) dosahovanie príjmu z ostatných príjmov podľa osobitného predpisu, e) podiel na zisku vyplácaný zo zisku obchodnej spoločnosti alebo družstva, určeného na rozdelenie osobám, ktoré sa podieľajú na ich základnom imaní, alebo členom štatutárneho a dozorného orgánu tejto obchodnej spoločnosti alebo družstva, aj keď sú zamestnancami tejto obchodnej spoločnosti alebo družstva, vyrovnací podiel, podiel na likvidačnom zostatku obchodnej spoločnosti alebo družstva a podiel na výsledku podnikania vyplácaný tichému spoločníkovi okrem podielu na výsledku podnikania vyplácaného tichému spoločníkovi verejnej obchodnej spoločnosti, podielu na zisku spoločníka verejnej obchodnej spoločnosti a komplementára komanditnej spoločnosti a okrem podielu spoločníka verejnej obchodnej spoločnosti a komplementára komanditnej spoločnosti na likvidačnom zostatku pri likvidácii spoločnosti a vyrovnacieho podielu pri zániku účasti spoločníka vo verejnej obchodnej spoločnosti alebo pri zániku účasti komplementára v komanditnej spoločnosti, podiel na zisku vyplatený obchodnou spoločnosťou alebo družstvom zamestnancovi bez účasti na základnom imaní tejto spoločnosti alebo družstva podľa osobitného predpisu (ďalej len „dividendy“).

42. Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného kasačný súd zistil, že žalobcovi bol v roku 2014 (09.12.2014) vyplatený podiel na zisku obchodnej spoločnosti Slovintegra a.s. v sume 21 060,- eur, za rok 2003 (ďalej len „vyplatené dividendy“, „dividendy“), uvedená suma bola prvostupňovým správny orgánom zahrnutá do vymeriavacieho základu pre výpočet poistného na verejné zdravotné poistenie za rok 2014. S týmto právnym názorom sa stotožnil aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí - v Oznámení zo dňa 10.09.2015.

43. Žalobca je samostatne zárobkovo činná osoba (podnikateľ podnikajúci na základe živnostenského oprávnenia), ktorý za rok 2014 podal daňové priznanie, tak ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu, v ktorom vyplatené dividendy (ďalej len „dividendy“), vytvorené zo zisku obchodnej spoločnosti Slovintegra a.s. v roku 2003 vyplatené mu v roku 2014, zahrnul v daňovom priznaní za rok 2014 k dani z príjmu fyzickej osoby ako iné príjmy podľa § 8 zákona č. 595/2003 Z.z., okrem toho v daňovom priznaní uviedol aj príjmy podľa § 6 (príjmy zo živnosti) zákona č. 595/2003 Z.z. Žalobca ako samostatne zárobkovo činná osoba podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 580/2004 Z.z. je platiteľom poistného. Žalovaný vykonal ročné zúčtovanie za rok 2014 a jeho výsledok oznámil žalobcovi v Oznámení zo dňa 05.08.2015, ktoré žalobca napadol opravným prostriedkom a následne žalovaný vydal Oznámenie zo dňa 10.09.2015, ktorým reagoval na žalobcovo nesúhlasné stanovisko.

44. Predmetom posúdenia je napadnutý rozsudok krajského súdu, ktorý správnu žalobu žalobcu zamietol a v dôvodoch napadnutého rozsudku (bod 19) konštatoval, že príjmy zahrnuté v daňovom priznaní za rok 2014 (vyplatené dividendy) sú príjmami podľa § 8 zákona č. 595/2003 Z.z. iné príjmy, ktoré majú byť zahrnuté do vymeriavacieho základu v ročnom zúčtovaní, pretože sa jedná o zárobkovú činnosť žalobcu podľa § 10b ods. 1 písm. d/ zákona č. 580/2004 Z.z., a to s odkazom na § 13 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z.z., keď podiely zo zisku vytvorené do roku 2003, čo je pred účinnosťou zákona

č. 595/2003 Z.z. sa zdaňujú a nie sú príjmami, ktoré sa nezdaňujú, (nejedná sa o plnenia, ktoré nie sú zdaňované), čo je aj v súlade s § 52 ods. 24 zákona č. 595/2003 Z.z..

45. V konaní bolo potrebné posúdiť právne posúdenie veci správnym súdom. Žalovaný vyplatené dividendy zúčtoval v rámci ročného zúčtovania podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a § 13 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, keď boli zahrnuté v daňovom priznaní žalobcu podľa § 8 zákona č. 595/2014, a to podľa § 10b ods. 1 písm. e/ zákona č. 580/2004 Z.z., keď ich považoval za zárobkovú činnosť a súčasťou vymeriavacieho základu pre výpočet zdravotného poistenia v rámci ročného zúčtovania.

46. Kasačný súd zistil, že právne posúdenie vyplatených dividend pre účely ročného zúčtovania správnym súdom je odlišné od právneho posúdenia zo strany správneho orgánu (právna kvalifikácia § 10b ods. 1 písm. e/ zákona č. 580/2004 Z.z. s odkazom na § 13 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z.z. zo strany žalovaného a právna kvalifikácia § 10b ods. 1 písm. d/ zákona č. 580/2004 Z.z. s odkazom na § 13 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z.z. zo strany správneho súdu) i keď záver správneho súdu o tom, že vyplatené dividendy bolo potrebné zahrnúť do ročného zúčtovania a mali byť súčasťou vymeriavacieho základu pre výpočet poistného na verejné zdravotné poistenie, bol súladný s názorom žalovaného.

47. Ročné zúčtovanie poistného vykonal správny orgán podľa § 19 zákona č. 580/2004 Z.z. v znení účinnom k 31.12.2016, a to z vymeriavacieho základu podľa § 13 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z.z. v znení účinnom k 31.12.2016. Zákonodarcu v § 10b ods. 1 písm. e/ zákona č. 580/2004 Z.z., účinného od 01.01.2011, v znení účinnom k 31.12.2015 definoval zárobkovú činnosť ako podiel na zisku vyplácaným zo zisku obchodnej spoločnosti alebo družstva určeného na rozdelenie osobám, ktoré sa podieľajú na ich základnom imaní (ďalej len „dividendy“), s odkazom na bod 24 (§ 3 ods. 2 písm. c/ a § 5 ods. 7 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z.). V § 36 ods. 12 zákona č. 580/2004 Z.z. - Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 01.01.2011 upravil, že povinnosť platiť poistné na verejné zdravotné poistenie sa vzťahuje na dividendy vyplácané zo zisku dosiahnutého v účtovnom období, ktoré sa začalo po účinnosti tohto zákona. Zákon č. 580/2004 Z.z. nadobudol účinnosť od 01.01.2005.

48. Predmetom dane z príjmov podľa zákona č. 595/2003 Z.z. § 3 ods. 2 písm. c/ v znení účinnom k 31.12.2014 nie je podiel na zisku - dividendy vyplácané zo zisku obchodnej spoločnosti alebo družstva, určeného na rozdelenie osobám, ktoré sa podieľajú na ich základnom imaní. Ustanovenie § 52 ods. 24 zákona č. 595/2003 Z.z. upravuje, že ust. § 3 ods. 2 písm. c/ a § 12 ods. 7 písm. c/, podľa ktorého uvedené plnenia nie sú zdaňované, sa použije na podiely na zisku vykázanom za zdaňovacie obdobie po nadobudnutí účinnosti tohto zákona - zákon č. 593/2003 Z.z. (po 01.01.2004).

49. V konaní nebolo sporným, že podiel na zisku bol v roku 2014 vyplatený, je vykázaný za zdaňovacie obdobie 2003, (zdaňovacie obdobie pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 595/2003), z čoho vyplýva, že podiel na zisku - dividenda vyplácaná zo zisku obchodnej spoločnosti určeného osobám, ktoré sa podieľajú na základnom imaní obchodnej spoločnosti, bol predmetom dane z príjmu. Žalobca uvedený príjem za rok 2014 zahrnul do príjmov podľa § 8 zákona č. 595/2003 Z.z., tak ako vyplýva z daňového priznania k dani z príjmu, ktoré podal. Zákonodarcu v § 10b zákona č. 580/2004 Z.z. účinného od 01.01.2011 upravil zárobkovú činnosť pre účely tohto zákona, kde osobitne zárobkovou činnosťou podľa zákona č. 580/2004 považuje okrem inej činnosť vyplývajúcu z právneho vzťahu, ktorý zakladá pod písm. b/ dosahovanie z príjmu z podnikania a z inej samostatne zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu (odkaz - § 6 ods. 1, 2 zákona č. 595/2003 Z.z.), pod písm. c/ dosahovanie príjmu z kapitálového majetku podľa osobitného predpisu (§ 7 zákona č. 595/2003), pod písm. d/) dosahovanie príjmu z ostatných príjmov podľa osobitného predpisu s odkazom na § 8 zákona č. 595/2003 Z.z. a pod písm. e/ podiel na zisku vyplácaný zo zisku obchodnej spoločnosti, určeného na rozdelenie osobám, ktoré sa podieľajú na ich základnom imaní s odkazom na ust. § 3 ods. 2 písm. c/ a § 5 ods. 7 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z..

Bolo potrebné posúdiť či vyplatený podiel žalobcu je podielom, ktorý je určený na rozdelenie osobám, ktoré sa podieľajú na ich základnom imaní. Pokiaľ tento zákonný predpoklad by bol naplnený zo strany žalobcu (že sa jedná o žalobcu, ktorý dividendy dosiahol, napr. ako akcionár uvedenej obchodnej

spoločnosti), čo však priamo z obsahu administratívneho spisu ani napadnutého rozhodnutia ani rozsudku správneho súdu nevyplýva, avšak táto skutočnosť nebola spochybnená v konaní, tak za uvedenej skutkovej situácie, podľa § 10b ods. 1 písm. e/ zákona č. 580/2004 Z.z. vo väzbe na ust. § 36 ods. 12 zákona č. 580/2004 Z.z. je potrebné konštatovať, že povinnosť platiť poistné na verejné zdravotné poistenie sa nemôže vzťahovať na dividendy vyplácané zo zisku dosiahnutého v účtovnom období, ktoré sa začalo po účinnosti zákona č. 580/2004 Z.z., z čoho vyplýva, že povinnosť platiť poistné na verejné zdravotné poistenie sa nemôže vzťahovať na dividendy vyplácané zo zisku, ktorý je dosiahnutý v účtovnom období do 31.12.2004. Keďže žalobcovi vyplatená dividenda sa týkala zisku dosiahnutého akciovou spoločnosťou v účtovnom období do 31.12.2003, vzhľadom na špecifickosť úpravy § 13 ods. 6 ako aj ods. 7 zákona č. 580/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2016 (účinné aj v roku 2014 a 2015), je potrebné konštatovať, že príjem z dividend, ktoré sa týkali zisku obchodnej spoločnosti, dosiahnutého v účtovnom období do 31.12.2004, nebolo možné do vymeriavacieho základu na určenie poistného na verejné zdravotné poistenie (§ 13 zákona č. 580/2004 Z.z.) zahrnúť, v dôsledku toho nemal žalobca povinnosť z tohto príjmu platiť poistné na verejné zdravotné poistenie. Výklad v neprospech žalobcu (vzhľadom na čas vyplatenia dividendy a obdobie jej vzniku, by bol zrejším porušením rovnosti účastníkov pred zákonom (čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a časové hľadisko platby zdravotných odvodov žalobcu. Kasačný súd ďalej konštatuje, že výklad ust. § 10b ods. 1 písm. e/ je založený na zužujúcom výklade tohto textu zákona, bez akceptovania obsahu, významu a účelu znenia ust. § 10b ods. 1 písm. a/ až e/ zákona č. 580/2004 Z.z. ako celku a vo vzájomnej súvislosti, bez vyhodnotenia ustanovení § 10b ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ zákona č. 580/2004 Z.z. vo vzájomnom kontexte.

50. Kasačný súd konštatuje, že zákonodarca osobitne upravil pre účely zákona č. 580/2004 Z.z. zárobkovú činnosť v ust. § 10b, v ktorom zárobkovú činnosť definoval aj ako činnosť vyplývajúcu z právneho vzťahu, ktorý zakladá

- dosahovanie príjmu z podnikania a inej samostatne zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu, okrem príjmu z výkonu činnosti osobného asistenta (odkaz na § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 595/2003
- z dosahovania príjmu z kapitálového majetku podľa osobitného predpisu (odkaz na § 7 zákona č. 595/2003 Z.z.)
- dosahovanie príjmu z ostatných činností podľa osobitného predpisu s odkazom na § 8 zákona č. 595/2003 Z.z. a
- podiel na zisku vyplácaný zo zisku obchodnej spoločnosti alebo družstva určeného na rozdelenie osobám, ktoré sa podieľajú na ich základnom imaní alebo členom štatutárneho a dozorného orgánu tejto obchodnej spoločnosti alebo družstva.

51. V úprave § 10b prejavil zákonodarca vôľu upraviť zárobkovú činnosť pre účely zákona č. 580/2004 Z.z. v prípade príjmu z dividend osobitne (§ 10b ods. 1 písm. e/ zákona č. 580/2004 Z.z.) popri príjmu z ostatných príjmov (§ 8 zákona č. 595/2004 Z.z.), keď podľa zákona č. 595/2004 Z.z. (zákon o dani z príjmu) je príjem z dividend príjmom podľa § 8 zákona č. 595/2004 Z.z. v znení účinnom k 31.12.2014.

52. Vzhľadom na osobitosť úpravy § 10b zákona č. 580/2004 Z.z., charakter posudzovaného príjmu (dividendy), kasačný súd dospel k záveru, že príjmy z dividend zo zisku obchodnej spoločnosti vytvoreného do 31.12.2003, vyplatené v roku 2014, priznané daňou z príjmu za rok 2014 ako príjmy podľa § 8 zákona č. 595/2003 Z.z., podliehajúce dani z príjmu za rok 2014, nebolo možné zahrnúť do vymeriavacieho základu podľa § 13 ods. 6 zákona č. 580/2004 Z.z. pre určenie povinnosti platiť poistné z tohto príjmu (§ 36 ods. 12 zákona č. 580/2004 Z.z.), keď povinnosť platiť poistné na verejné zdravotné poistenie sa vzťahuje len na dividendy vyplácané zo zisku dosiahnutého v účtovnom období, ktoré sa začalo po účinnosti zákona č. 580/2004 Z.z. (po 01.01.2005).

53. Kasačný súd dospel k inému právnomu záveru, ako správny súd v rozsudku napadnutom kasačnou sťažnosťou.

54. Kasačný súd považoval kasačnú sťažnosť za dôvodnú a postupom podľa § 462 ods. 2 SSP v spojení

s § 457 ods. 1 SSP zmenil rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

55. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 a 2 SSP. Sťažovateľ mal v kasačnom konaní úspech, vzniká mu preto právo na náhradu trov kasačného konania. Súčasne kasačný súd rozhodol, vzhľadom na meritorne rozhodnutie vo veci, aj o priznaní trov konania pred správnym súdom. Kasačný súd o trovách konania rozhodol pri aplikácii § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a 175 ods. 1 SSP tak, že priznal žalobcovi proti žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania, ako aj náhradu trov konania pred správnym súdom.

56. O výške náhrady trov konania, ktoré priznal kasačný súd žalobcovi v kasačnom konaní, ako aj v konaní pred správnym súdom rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, s poukazom na § 175 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP.

57. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.